

činnosti. Uložení pokuty tedy není dostatečným nástrojem pro zamezení v dalším páchání drogových deliktů.

Omezující opatření lze uložit pouze tehdy, stanoví-li tak zákon (§ 52 odst. 2). To však zákon o návykových látkách nečiní. Proto se navrhuje zakotvit, aby za přestupek fyzické osoby spočívající v neoprávněném přechovávání návykové látky v malém množství pro vlastní potřebu a přestupek spočívající v umožnění neoprávněného požívání návykových látek osobou mladší 18 let, nejde-li o čin přísněji trestný, mohlo být kromě pokuty uloženo omezující opatření, které zakáže pachatelům vstup na vymezená náměstí, ulice, parky apod., a fakticky jim tak znemožní prodávat (a užívat) na těchto místech drogy. Uvedené rozšíření využitelnosti stávajících omezujících opatření přispěje k efektivnímu řešení palčivého problému drogové kriminality.

K části čtvrté (změna trestního zákoníku)

Ministerstvo vnitra v souvislosti se zrušením sankce zákazu pobytu upozorňovalo správní orgány na to, že problémy s kriminalitou a udržováním veřejného pořádku na území obce lze řešit pomocí stávajícího institutu omezujícího opatření, které spočívá mimo jiné v zákazu navštěvovat určená veřejně přístupná místa (náměstí, parky, ulice), nebo místa kde se konají sportovní, kulturní a jiné společenské akce (stadiony) a které je oproti zákazu pobytu vhodnějším nástrojem. Zákaz pobytu byl totiž v praxi ukládán pro celé území (správní obvod) obce, zatímco omezující opatření lze uložit s účinky pro konkrétně určené prostranství (ulici, náměstí, apod.), které je vymezeno v rozhodnutí o přestupku. Omezující opatření naplňuje kritéria proporcionality, a nevyvolává tak pochybnosti o souladu s ústavním pořádkem jako tehdejší sankce zákazu pobytu.

Aktuální zkušenosti však ukazují, že ukládání omezujících opatření není vždy funkční, neboť bez účinné hrozby – postihu za spáchání trestného činu při jejich nedodržení - nejsou na pachatelích přestupků vždy vynutitelná. Jako alternativa zrušeného správního trestu zákazu pobytu se proto navrhuje rozšířit využitelnost omezujících opatření (§ 52).

Navrhuje se proto zavést trestní postih za porušení omezujícího opatření, nicméně vzhledem k zásadě subsidiarity trestní represe se navrhuje trestní postih zaměřit pouze na nejzávažnější jevy, jmenovitě na oblast tzv. diváckého násilí, nově zaváděný přestupek používání pyrotechniky v souvislosti se sportovními utkáními (k němu viz odůvodnění k čl. VI bodům 1 až 4) a vybrané tzv. drogové přestupky podle zákona o návykových látkách (k nim viz odůvodnění k části třetí), u nichž se dosavadní nástroje jeví jako neúčinné.

Navrhuje se tedy nová skutková podstata trestného činu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 trestního zákoníku, za který bude hrozit trest odnětí svobody až na dvě léta. Trestné má být podle návrhu opakované (tj. nejméně dvakrát) nebo soustavné jednání směřující ke zmaření účelu omezujícího opatření. Znak spočívající v „maření účelu omezujícího opatření“ má zabránit postihu bagatelních případů nedodržení omezujícího opatření (například osoba pouze náhodně projde místem, do něž má zakázán vstup, aniž

z kvalifikačních požadavků stanovovat též kumulativní podmínkou věku min. 50 let. Ke zrušení věkové hranice se přistoupilo i s ohledem na potřebu zajistit personální stabilitu ve výkonu přestupkové agendy. V opačném případě by mohlo dojít k odchodu těchto zkušených pracovníků, čímž by došlo ke snížení kvality výkonu přestupkové agendy. Tento nežádoucí důsledek by byl přitom v rozporu s cílem, pro nějž se kvalifikační požadavky zaváděly, tj. zkvalitnění výkonu přestupkové agendy.

K čl. II (přechodná ustanovení)

Z důvodu právní jistoty a předvídatelnosti práva se navrhuje zakotvit přechodná ustanovení upravující použitelnost nové právní úpravy a dosavadní právní úpravy ve vztahu k probíhajícím řízením o přestupku.

Návrh zákona počítá s tím, že zahájená řízení o přestupku, která nebyla pravomocně skončena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle zákona č. 250/2016 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona. Nicméně s ohledem na účel navrhovaného § 95 odst. 2, který má vyřešit praktické problémy v případech, kdy je věc vyřizována po zahájení řízení vydáním příkazu na místě, je žádoucí zakotvit přechodné ustanovení mající za cíl, aby se povinnost nahradit náklady v tomto případě neukládala ani v řízení o přestupku zahájeném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona (v této otázce se tedy bude postupovat podle nové právní úpravy).

Navrhuje se doplnit přechodné ustanovení, podle kterého se povinnost zpracovávat přehled přestupků bude naposledy vztahovat na rok 2019 (viz odůvodnění k čl. I bodu 29).

K části druhé (změna zákona o České národní bance)

Návrh zákona ruší povinnost zpracovávat přehled přestupků. Z tohoto důvodu je na místě zrušit i povinnost zpracovávat přehled přestupků stanovenou v zákoně o České národní bance, který upravuje pouze dílčí odlišnosti od rušeného ustanovení v zákoně o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, které se týkaly zejména některých formálních náležitostí přehledu přestupků.

K části třetí (změna zákona o návykových látkách)

Z praktických poznatků plyne nutnost aktuálně řešit problematiku nedostatečného postihu drogových deliktů, resp. drogového dealerství a s tím spojené aplikace drog na veřejně přístupných místech (např. Václavské náměstí v Praze). V případě dopadení u sebe pachatelé „schválně“ mají pouze malé množství drogy, aby nemohli být usvědčeni z některého z drogových trestných činů. V takovém případě je lze usvědčit alespoň z přestupku spočívajícího v neoprávněném přechovávání návykové látky v malém množství pro vlastní potřebu podle zákona o návykových látkách, za který lze uložit pokutu do 15 000 Kč. Pokuta (navíc často obtížně vymahatelná) však neřeší situaci, kdy tyto osoby i nadále pokračují ve své